

[Landbrugsministeren]

Jeg bemærkede, at hr. Rønholt sagde meget klart, at der i 1993 ikke kan ydes ekstrabevillinger overhovedet – sådan måtte jeg forstå hr. Rønholts indlæg – og det er selvfølgelig noget, der sætter nogle grænser for det arbejde, der kan udføres.

Pakken omfatter en lang række ting, bl.a. jo også noget, der rækker fremad. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det ikke kun er de aktuelle problemer, men at det også er sådan noget som forskning, produktudvikling, markedsføring og andre ting, der skal tages op for at give et perspektiv i landbrugspolitikken.

Som noget nyt foreslår vi også, at EF's ophørsordning bringes i anvendelse. Det er en strukturforordning, og en strukturforordning kræver jo, at det er strukturen, man gør noget for, og det er derfor naturligt i den forbindelse at tage også landbrugslovgivningen og jordfordelingslovgivningen op. Det ligger netop i, at det er en strukturforordning, vi vil udnytte.

Derfor kan jeg sige, at jeg agter at stille ændringsforslag til landbrugsloven. Jeg er bekendt med, at der for en del år siden er indgået et landbrugsforlig. Den tidligere regering definerede jo forlig sådan, at de holdt i nogle år, og så gjaldt de ikke længere – jeg kan bare nævne skatteforliget, som var meget omdiskuteret.

Men jeg vil gøre opmærksom på, at der i det landbrugsforlig, der foreligger, også var en aftale om, at man skulle se på besætningsstørrelser og ejendomme. Den er endnu ikke udmøntet. Jeg agter også at tage forhandlinger op om det emne, der ikke er udmøntet i den aftale, der foreligger, og det vil jeg selvfølgelig gerne gøre med alle Folketingets partier.

Målet med at tage en strukturreform op er selvfølgelig, at vi skal prøve at fremme udviklingen af bæredygtige brug. For ophørsordningen er det planen, at den skal forberedes praktisk i en arbejdsgruppe, der bl.a. skal vurdere samspillet mellem ophørsordningen og de eksisterende pensions- og arbejdsmarkedsordninger, vi i øvrigt har. Jeg forventer herefter at kunne fremsætte lovforslag om det i næste folketingssamling.

Forslaget til revision af landbrugsloven vil jeg naturligvis drøfte med Folketingets partier, men det skal bl.a. ske med henblik på styrkelse af fortrinsretten. Nogle har allerede nævnt det forhold, at man ikke skal kunne bygge sig til

jord. Det er en del af det, jeg vil tage op i den forbindelse, og det forslag vil også komme i næste folketingssamling.

Jordfordelingsarbejdet kan klares gennem en styrkelse af Jordfordelingssekretariatet gennem bevillinger over finansloven.

Gældssaneringsordningens formål er at omlægge den eksisterende gæld og ikke bidrage til, at der stiftes ny gæld. Hvordan hr. Rønholt kan få det til at se ud, som om man, når man omlægger noget gæld, man har påtaget sig, til en gæld, der har en billigere rente, føler, at man har en større gæld, har jeg meget vanskeligt ved at forstå, men det var det, hr. Rønholt sagde.

Det er skønnet, at 11.000-12.000 jordbrugere vil kunne komme ind under de betingelser, vi har her, og det svarer til en garantiramme på ca. 5 mia. kr. På baggrund af tidligere låneordninger er det skønnet, at ca. halvdelen vil gøre brug af ordningen.

De erfaringer, vi har fra refinansieringsordningen i slutningen af 1980'erne, var, at den blev benyttet af under en tredjedel af dem, der kunne have benyttet den. For den igangværende høsttabslåneordning er udnyttelsen skønnet til ca. 75 pct., men et foreløbigt skøn fra landboforeningerne tyder på, at udnyttelsen bliver væsentlig mindre.

Jeg har set, at den tidligere landbrugsminister har sagt, at jeg hellere burde tage dette lovforslag tilbage, fordi det ikke vil have nogen effekt. Det synes jeg er en meget letsindig udtalelse, men det er rigtigt, at jeg ikke skønner, at de 11.000-12.000, der kunne få glæde af det, vil bruge det. F.eks. tror jeg ikke, at ret mange med en gældsprocent på 71 vil søge. De har altså formelt adgang til det, men vil formentlig ikke gøre brug af det.

Til hr. Svend Aage Jensens bemærkninger om, at der er alt for mange med hovederhverv, der ikke vil kunne få glæde af det, vil jeg gerne sige, at jeg tror, de tal er lidt forkert forstået. Man behøver ikke at have hovederhverv for at komme ind under denne ordning; husstanden i landbrugsvirksomheden skal blot have 900 timers beskæftigelse. Så der vil altså også være nogle af dem, der vil kunne hjælpes, selv om de ikke har landbrug som hovederhverv. Jeg tror derfor ikke, tallene er så drastiske, som hr. Svend Aage Jensen næde frem til.